

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Collectanae - Cod. Ettenheim-Münster 392

[S.l.], [17. Jahrh.]

Centrum casus in territorio S. Galli observandi

[urn:nbn:de:bsz:31-134034](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-134034)

49

Centum casus in Territorio
S. Galli observandi.

- L. 1. Sive notus sine ignotus si raris opite
ator et rulis presertim. In raris
ante ablativum de mysteriis aliquibus qd
dei et eruditor.
- L. 2. Sicut in Christianis, oes artes
Fidei credere aut explicit, aut implicit.
Ily p^{er} se credere explicit, qm. p^{er}
predicant vel celebrant in Ecclia, alios
vers implicit, qd fil. quate credat
omne ad quod credit. S. Mater Ecclia.
- L. 3. Credens hereticis salvari, absolutor
et sine peculiari potestate, s. labore igno-
rantia bona fide, vel dubio e, p^{er} se
salaboret. Sed si deprehendat pertinax
(quia b. g. concionatores alios prudentes
tibus v^{er}is et voluit acquiescere) quatuor
vere hereticus e.
- L. 4. Incredulis, non Parantibus in heresi
mortui, sint damnati. Videat quod sint;
si confes est in vera heresi, obesse, neq
pro eis orandi, p^{er} te t^{er} sit impliciter
dolor nitgetur, in arte mortis, q^uae
obtinuere, adeo, sub conditione (si fil.
sanari possit) orandi pro y^{is} esse, sed
privatum.
- L. 5. Qui hereticos detradentes, nostra religio
oni non manifestant, sed y^{is} fauent, vel
fauent y^{is} amore ipsius hereticos vel pro.

pro conodi aut timore inconvodij.
Si primò hereticus fuit, et sine peculiarij
potestate non abfolvantur, vel fallentur
deusores hereticos. Si rō abfolvi
pōt sine singularij potestate. Quamvis
plebs, ob ignorantia Legis vix videat
incurrere excommunicatione. Sed et
in hereticos et eos facti res lata.

L. 6. Dubitans de rebus Fidei non incidit
in heresia si se non possit resolvere in
sua parte, vel tandem in parte falso,
licet se resolverit, modo durante dubio
se nunquam resolverit ad hereticam.

L. 7. Nolentes abrenunciare superstitiosis
benedictioibus, et si manifeste mala aut
à malo principio non sint, nullo modo ab-
solventur. Quae et sunt plures
legum, & legum.

L. 8. Lectio Bibliorum pariter loquendo non
estmittenda nisi laicis, nisi prudentibus
sed dissuadenda, potest tamen honeste
dissimulare in illis quos debet legere
sua modo prudentes sint. Ad verum est,
rogant non peccent legendo. Audeat, sa-
cile posse peccare si sine licentia vel
receptione legant.

- Q. 9. Qui accessit (venit) hereticorum, non tamen ad hereticos ut absolvi sine pernicij potest, si tñ sequi hoc tenent potest d' hujus absolutio, vel si nulla appereat eadem, dno negari. Iura ab his non exigenda, sed aliam sententiam.
- Q. 10. Ad baptisma parvulorum non adhibetur Patrum hereticorum, sed conandum ut saltem unus sit Catholicus, hereticus tñ, si admittatur, cogatur credere, alios repellendj sunt.
- Q. 11. Catholicus non potest licite esse parvus, si patrum, si quib' baptizet et predicant quia hoc est curare eos hereticos in eorum sacris, quod non licet.
- Q. 12. Eodem modo Catholicus cum Catholicis non potest celebrare nuptias adstante predicante, ut h'c Rud. l. 24. c. 1. quod adrimonij requirit proprium Parochum, vel alius de hujus licentia.
- Q. 13. Impotentibus seipm' dissuadenda e' actio concub' hereticis, ut tñ tolerari, donec subvertens periculo, timenda, sit.
- Q. 14. Si probatur, putent poenitentes refugere orare, interrogant, nec tenere Pa

orandi
 que retuler
 paterbat
 ad abolu
 ramus ex
 ia dicit
 la pater
 lere.
 iudic
 are in
 ad h'c
 ale h'c
 f'ca.
 g'ntis
 male cat
 s. nolo ab
 p'ntis
 quibus non
 p'ndatibz
 p'p'f'f'f'f'f'
 legere d'z
 p' h'c
 p' h'c
 a'ia p'el

libali, tamen autem sine. Præter hæc
Raria, credo et Decalogus, que si resis
ant et iniures sint, duntaxat arguantur
et aliquando sine absolue dimittantur, sed
tunc paranda est.

L. 15. Spontentibus se velle disere orare n
credatur ordinariæ, si tunc credi possit
absolvantur, sed tunc donec iudicent
orare negetur.

L. 16. Corrupte orantibus non absolutio
danda, nisi supra negligia deprehendatur
seces tunc vitiosus, iniures duris habeantur.

L. 17. Confessio generalis oes quæ possunt asser
fiant, eamque videant, propter eius
tunc ignorantia non facile pronuntia absolue.

L. 18. Penam non deferendi ultra tunc annos
qui videntur, et multa ultra v. modo
sunt quid sit Evidentia, quid debet
illij in alio, quod debeant remij
agere.

L. 19. Sine legitime impediti, sine non, nulla
absolutio danda si intra tempus. Absolutio
le.

L. 20. Non est danda et concedenda iura

qui semel ex die balnea publica accedunt,
sunt, nisi aut necessitas preceat, aut
separis de Persona semel ex possit.

L. 21. Qui tamen se gerit accusant in ordines,
finales, nec ad iustitiam, nisi exanimati
defendant, rogatur ut et provia
absolutioe indigij non sunt, ubi ad hoc
titur magna pona simplicitas, tarditate
siqui tamen potest alia dicere, et tamen
sine sine parte dactem, increpant. Vel
est sine absoluet dimittendij sunt si ita
videar confessoris.

L. 22. Regulas et cum loquendo de re oij
non repulsi nullo no adstrictus est legib.
reimij. rutilia, qd vel negas labores ut, vel
tenet videri. Si tamen aliqua pty reorant
sunt nobiles (si otiosi sunt) chorales, occur-
rat fradendu est illi loco reimij et provia
puedu.

L. 23. Operarij Salones velgo bludios
sunt obligati ad psonam, non peccant
condendo carnes apud hereticos, si se alij
vix non vel sint sustentare possunt, nec apud
Catholice fidentes labores habent, alij ubi
sunt, non adpint in modo alij scandali,
non dactem, vel ibi in gremio religio.

non ignorat. y, vero qui ob res ad am-
icitia alijs, eas ad hereticos non comi-
nis vocant, oro prohibetur sicut in carnis.

L. 24 Mendicij et pauperes sic fieri aequalis
possunt, de se, caribus. et tab à Catholi-
cis qui hereticis sibi oblati.

L. 25. Praepara, id est infirmis ac senes sine
licia, bona fide tab hereticis caribus
non peccant mortali, dehortantur tamen
propria auctoritate, nisi in proba necessitate
hoc attemptent. Ultra definitum tempus
comedentes carnes, non recedat ad hoc dures
vel non, durante quidem, ex gilio in recedis
20, 4, sicut in comedendo carnes transgre-
deret, cum non peccant mortali.

L. 26. Populi Parochus in necesse dare licia
hereticis ubi petiti, et agant in die festo
sabbato hominis, non autem diebus, vel si opus
sit publicis.

L. 27. Quicquid in esse carnis, possunt reliquias
dare pauperibus, quingentis circiter, vel
ad veteribus non pariter petant, id est per eas
dare de quibus plerumque plerumque non solum
licia, sicut. vel alij, mendicis.

L. 28. De Paganis dare licia opaco, in loco
ubi accedat hereticis caribus sicut aduersus
naguis pauperibus incommotis aut alteris recit.

L. 29. Licet non populo hereticis peccare volun-
tes, carnes in diebus petitis, modo non

intendat cooperari patris cord. vel aliud
 pactu non obtinet, quod si nris obtare
 videri videri prohibere videri nris. Quare
 gerunt vendere carnes.

I. 30. Si quis sicut hospites tenere ieiunare
 et potest eis exponere egerit. si subdit potest
 vel interrogare et si non interrogare facere vel
 potest non interrogari, exponere egerit, quia in
 dubio non profuerit peccare.

I. 31. In locis Catholicis non licet carnes
 exponere carnes, in hereticis vero potest
 et si hospites petant vel alios simul pisces
 et carnes apponant relinquunt eos sine consilio
 et si non possunt negare sine incommo, vel
 magis incommo et sine excusatione
 illic hereticorum in locis prohibitis
 vendi carnes.

I. 32. Egentibus licet addidere de ratione
 sumunt pro futuris, non egentibus semper
 negandi.

I. 33. Quod solus in potest et vult de facto
 obligare et obligator esse in contractu quod
 culpa, subditus tunc in quos habet sine merito
 sine merito, et tunc clarum inquit et vult
 dicit in Quadragesima Octava.

I. 34. In reliquis locis sine merito, sine merito

magis subiectis, ubi potas clavis non habet
ut nimen quet obligare ad culpam, sed ad
poenam: Unde Confessarius quereat, tal;
non oia concedere peccata: Ideo quod
non. etij foris puniar;

L. 35. Non peccat mortaliter in tempore quadra,
gesima concedendo oia in loco ubi ad
licet, etij tñ per eum transcant. quia
peregrinus gaudet privilegio loci quon trans,
et, contra tñ non obligat qñtadinibus
loci obis, nisi domicilius ibi figat, vel
alios magis scandalis subornat, suadendus
tñ subditis suis et extra territorium non
non concedere oia = non quod peccant, sed ad
exponere virtutis.

L. 36. Foemina tempore menstrui non tenent
abstinere ab ois etij non ostensa licentia.
si licet concedere carnes licet etij concedere
oia, quia cui licet quod plus est, licet et ei
quod minus e.

L. 37. Pat pauperes licet agerine idij p
nitendo ut hora messis vel vindemia ad
ire ad loca heretica, ubi non possunt serua
re ieiunia, nisi, verso festa Lucia, et
inter diuinis, nisi se aliunde non, vel agne
alere possint, ad non adcant conuocis naves
licet et lapsus conuocis.

L. 38. Licet etij tñ in dieb festis

- per fructus aut altero horo (si causa subit)
 * p. g. fructus obligantur, frumentis lectura
 nec si tempore inuincat, circa feudales
- L. 39. Confessor non potest sine feudalemittere
 ut possit, sed che feto fructus seu poro
 sent ad nudinas.
- L. 40. Licet sextonibus tenere, diebus festis
 si magna exigat necessitas, no abnt fean
 dalu, frans, et (sij valde remst, sint) ar,
 diant nista, curandis tñ bñ be sp' cu
 facultate fiat confessorij, nec si praxi
 beater. Nistas tñ omibas componat.
- L. 41. Potest concepere qd parius paup' ibnt
 die festo, nec pomeridiano, tere, ali,
 quoniam laborant, abente tñ feudale et
 primatin.
- L. 42. Licita est confuctio qua diebus festis
 ma persona domi nateat, pro custodia
 domus, modo non nimis mult; enoneent
 sed q'as faciant, vel si possit fieri, ma
 t'ing autel alioru abnt, nista ardant
 quod astate bene potest fieri.
- L. 43. Pnt famule domi, roneentes in sin par,
 gare hypocaustu, fundare ligna p'aula
 pro vñ quotidianis f'ej, p'ant t'ual,

trarie lanare, ponsere, si nec autem
rare, vel differe, queant.

L. 44. Si, recitas breget pnt licite An et
nec in impare sandis ut laborent die
festo, et consue famul non peccant abedi
endo. Extra recide vel peris peccant gravis
sine heri tales, dupliq; ex titals ut paret.
famul tñ excusant si tincit gravis nals
unde nisi talis casus rarius accidat) tenear
tales quarere aliud An, nisi forte tan
subito aliud invenire regreant.

L. 45. Licet opari in illo loco ubi festo non e
diferendo ab eo loco ubi festo e, modo pnt
nihil audiat, si illo mane exeat, postea
quod tunc dicitur missa.

L. 46. Negligens sacris vel laborans in pntis no,
refferentialibus, non peccant morte.

L. 47. Vbi adhuc vere solet ad qñdams cehandi
ab opibus any pntis abendi. se. pntis a qua
la thore et pulsa. peccant morte nota,
bna et propterea sed scandala transgre
dentes dicta hora. sed tñ in nris terris
tunc, nemo videri, obligari hac qñdine
ad vere vbiq; abolita sit.

L. 48. Tamale schinates in hac pte si patio

ad Valvas templi, et dein regredis
antem.

L. 52. Rogantibus utrum possit famulari in iis
urbibus, si tales sint ut sibi sufficien-
tes labores pœ habeant, nec omnia in agris
possint, ut mittere possint ut possint
sed tunc pœmittant et quousque, ut discedere
re debet, maxime in iis in quibus magis
est periculum.

L. 53. Artifices Catholicis agentes in hac
et 54. urbe, si pœmittant vacare exercitiis catho-
licis in die Pasce, et multis periculis subit,
pœmittantur, et si non habeant vacare desin-
tant, tunc hanc urbem, sed per plures
annos ibidem perdurent, propterea quod
notabile, disceptat tunc illis sententia.

L. 55. Pœmittantur Catholicis ut pœmittantur artibus
in hac urbe, si ut pœmittantur tunc pœmittantur
subdant, nec pœmittantur ut ad sacramenta.
quod pœmittantur pœmittantur, no alibi in
pœmittantur incommode disceptare regerant, aut
nisi tunc eis non mittantur, ut tunc sint
inmittantur in rebus fidei, ac in pœmittantur
in exercitiis Catholicis, tunc tunc Pasce,
diligent cura adhibentur, ac pœmittantur aut
non nimis pœmittantur magis tunc mittantur.

L. 56. Grava intrepentibus sunt si qui annis multis
in iis urbibus morantur, aliter tunc mittantur

filiis in pro territoris, nec si fecerit
 se fuisse habere, unde foris se alere possit,
 patet illis gestorum regibus absolutis regna mi-
 nari vel eis regere, quia se exponunt
 periculo facti aliqua praecepta Latina his,

L. 57. Patres, Patres non sunt
 absolventi qui filios suos ante plebem
 non ducunt, vel ad presentem subreptis
 periculo, in civitate mittunt, vel ibi commo-
 dentes ad facile possunt, non advenit, quia,
 magis periculis se exigat.

L. 58. Anatores Belgae, quibus, acris hor-
 tibus et dentant, quod si fragorem morit
 non destituerint et pauca, periculo se, et
 herent, non absolute sunt donec sponte
 aut vel de facto relinquunt.

L. 59. Vix volentes d'ys qui audent aint se
 audent quidem ad Bainsod: anatores
 et tunc ostia et tactus, vel facti tactus
 regant, prout tunc vero est quod dicitur quia

L. 60. tunc affert et lingua periclitatur, sed ostendit
 sunt et nisi desistant, absolute tunc pri-
 cardij; unde artij, absolute peculiare
 prout tunc ab eis petatur.

L. 61. Patet comedi quidem et anafis aue,

ant anasos ob finem incendi. Retinere
modo aliquid terge non conuenit, vel postea
non conueniant in agulis tenebris, porca,
lia incuspatis parentib. non gredant, vel
fructuar ut talis conueniant cora testib.

L. 62. Opula et tactus ordinarij sunt pata
mortifera proteriti in maribus hinc si
frant ex tergi agfa, quos facile colligi po
secus si in nerijuna corde id fuerant.

L. 63. Fanelis hinc debet inuicari, et non
tu agre ferant hoc tactus est opula
de inq. et deicit fugiendo a propo
to peticulis, quos creat nefealis libi
dignis.

L. 64. Eodem modo dicendum, et de q. qui conue
nit. Quos hinc de bobis, exape (si hinc
na tu conueniant) sunt eni. hinc de dori
tand. sub metu regande abobri vel sub poena
deducto negate.

L. 65. Qui defforant uirginis vel nupt. precib. vel
frande, vel hi vel sub precie punitio, de q.
felced ducere, vel id quos roatit petis, dare,
si vero sponte gressit, in dno poli nupt. tunc
uifro hinc tu p. ad aliquid cogi, hinc hoc
ferant, si filia ad huc sub eor. tutela fit.

- L. 66. Si sit certa spes convertendi alterius, nec
 vult sit periculum subvertendi alterius, potest
 arripere hereticis a catholicis, non contra
 coram Senatu gradatur, aliter et in quibus
 ac filii in peccato non sibi precipiat. Quia quod
 nulla spes est convertendi, neque autem periculum
 subvertendi, nullo modo potest permitti. mirandum
 ab his, qui iuranda quae intulerunt, a patri-
 monio proprio repleri. quod si quibus periculum
 subvertendi mixta liberorum, sit, potest in hoc iudicio
 hereticis ad catholica gradare, sed gravis
 causa subdit, et alteri licet semel sit. C. vii.
 non, filii in catholica fide educant, coram
 predicante non gradatur.
- L. 67. Utentes verbis dubijs in promissa patri-
 monij, si de die gradanti, statim valet iuris
 monij, nec repleri potest, si vero sint dubijs
 non gradaverint, stando pro libertate eius.
- L. 68. Lex non repliri a parte sponsalicio, peccat
 non est. qui letum agere in sua magna
 momenti grave est.
- L. 69. Si quis dicitur auctoritate sua in
 communione fidei, ad ostendendum obligat
 alterius, ad e peccat, sicut si per verba
 peccator veridicta.
- L. 70. Qui potest talia velle aliter in se respicit

replere, et si ille dicat, ex quibus scri-
bitur, si quis scilicet, potest tunc nihilominus
replere.

L. 71. Affirmanti in questione et in re quod
grax ifa, credendum est, dicendumque nihil
curans ea verba, si alibi dicat ex quibus
scilicet, nisi scilicet scilicet.

L. 72. Dicitur, si quis sub iudici sibi velle
replere, et quod ad alienam accedat,
nec tunc proinde sibi factis promissis, sua
debet ut per se vel alios alij non
indaget et propriis terminis ad respondendum
si dato tempore non responderit, vel tempus
traidat, hoc libera erit potestas ad re-
sponsum transire.

L. 73. Si potestis sui relaxare promissis sua
alibi respondeat, ubi quilibet te curis, et
nisi alibi dicitur nisi dicitur, potest ex quo, alibi
hoc ipso non liber erit, donec aliud de non
te ipis constat, quod proinde indagabit.

L. 74. Potest et in re minima, et in re et in re
non potest tollere, nec et commutare gratia,
nisi tunc ex potestate, si eam non habet, po-
test commutare in melius vel eundem equi-
te.

L. 75. *Quibuscumque ad vota an proposita fecerit*
 An probabilius putet se voti esse, liber est à voto
 quod ipse perficit. Hoc modo a. expiendibus
 ad vota ista an proposita se quare si voluerit
 se obligare: et quare notum est votum, si
 vero quod aliquo modo figurandum aut imper
 tradit bonum vocat, votum erit cor. 3. et
 hic quare quibus verbis dixerit: si n. verba
 voti promissionem sonant, et si dubitet qua mente.

L. 76. *Qui voto casu quid dicit, non videtur esse*
 difficultes voti, sed post. modo adit plena
 delibere, quoniam ad mortale sufficit, obligatur.
 Voto, ut sit facilis est hoc dispensari.

L. 77. *Qui propositis absolute (sine facto voto in ho-*
 more dicit) se v. g. non luxuriam amplius que
 reita prius an hoc fecerit ad vitanda peccata,
 ad bona impedienda, vel ut faciat alia vir
 tutis, si affirmat teneri voto; secus si nullus
 eiusmodi motum exprimit.

L. 78. *Ordinarius debet esse diffinitus in commutandis*
 illis votis maioris momenti, v. g. non saltandi
 non frequentandi Regia et ea non nisi in
 notata bona esse commutare.

L. 79. *Vota perpetua (qua fil. sunt maioris motu)*
 ordinariè commutanda sunt in alia perpetua

- nisi circumstantia et alio iudicant.
- L. 80. Vota vere personalia non possunt impleri, nisi a votante, et vota vere iurata cum regli
 sunt personalia, si reale sit principalis, non p
 alio impleri, sicut si personale principalis sit
- L. 81. Si vota de functi sunt personalia, non tenentur
 filii et heredes defuncti ea implere, nisi forte
 possint esse heredes, si vero sunt realia vel
 iurata in quibus reale est principalis, tenentur implere
 et non rogati ab. Notetur tamen haec,
 redem non tenentur ultra a se ad vota de
 functi. Eadem est ratio de precibus iuramentis de
 functo, quae possunt tenentur implere.
- L. 82. Qui potest vota commutare et iuramenta
 relaxare, id est commutare vel dispensare (non
 non facta sunt in favorem sui et ab eo, a quo
 potest fieri) quia tamen altera sententia est et
 prohibet. Insuper Henr. Abbas S. Galli Bernar
 dus r. d. ordo suis Religiosis Ryle et et
 Norwiche et alii Joannem transactibus
 facultate concedere tamen vota quae iuramenta sibi
 subiectorum commutandi, dispensandi.
- L. 83. Etiam iuramenta super re capaci, sed
 indeliberate et ex subita ira facta, non
 tenentur obligant, tamen tamen est, et si pro relaxare
 iuramenti aliquid iungere.
- L. 84. Veritas se filius p. confors (veritas scilicet) patris

L. 80

L. 81

L. 82

hoc vel illud dicitur, obligari in iuramento (sicut abbas, set del. fero, 1/2 tñ sub veniali, qui tñ alia vna p̄p̄t̄is, et aliquid inuincibilis pro relaxare dicit.

L. 85. Qui iurat de non retinendis amplius famulis, de non au, plus famulando in hoc loco, de non amplius admittendo hoc vel illud, in dōno, de re non caris & euade, et dicit filia, mixe si sint adigenda et non faceret in facis, ren t̄p̄t̄is, t̄p̄t̄is non obligat, quis p̄t̄is ita tenere in iurando, res e' hōrd. que hōc ita iuram conditione. i.e. nisi, p̄t̄is tenentia.

L. 86. Et vix dare eleemosynas, bonas & de bonis parat p̄donaib. ite p̄p̄t̄is ludo p̄t̄is q̄ artes quos fecit ad hōc dote, et familia p̄t̄is p̄t̄is sit. de p̄p̄t̄is bonis hōc vel dote e' q̄ p̄t̄is. i. dicit hōc vel dote t̄p̄t̄is p̄t̄is, q̄ t̄p̄t̄is. et hōc q̄ t̄p̄t̄is ut et p̄t̄is a dote e' t̄p̄t̄is. et si dōno pecunia ad occasionem. q̄. si hōc sit dissipator et si dōno hōc p̄t̄is liberos, p̄t̄is p̄t̄is, hōres et p̄t̄is. et ad impediendos nulli hōc. In vno territorio hōc hōc p̄t̄is hōres qui p̄t̄is fecit dōno familia, nectentur ad rep̄t̄is, et quod hōc hoc non p̄t̄is et hōc t̄p̄t̄is quod p̄t̄is.

L. 87. Filii et filie iurantes perextibus rectori iuris, t̄p̄t̄is notabilibus quatenus (que p̄t̄is hōres et hōres et multo q̄ t̄p̄t̄is quod hōres et hōres) p̄t̄is mortis et p̄t̄is rep̄t̄is hōc p̄t̄is vel hōc vel hōc p̄t̄is. et si accedat ad p̄t̄is q̄ t̄p̄t̄is in hōc illicitos expellant. semper v̄t̄is p̄t̄is q̄ q̄ t̄p̄t̄is nota reat p̄t̄is, et illi datur. vel p̄t̄is et hōc dicit et arax, et non gaderet q̄ t̄p̄t̄is p̄t̄is. p̄t̄is hōc hōc non p̄t̄is hōc. Nota t̄p̄t̄is p̄t̄is et ordinaria t̄p̄t̄is iuratos, quod nota, et hōc filii multo iuriant, hōc non minus multo.

